

МАКОВСЬКИЙ Василь (вересень 1872, м. Бережани, нині Терноп. обл. — ?) — громадський дія. Навч. у гімназіях у Бережанах і Львові, Львів. духов. семінарії, вивчав право (здобув докторат) і торг. справу у Відні та Римі. Від 1895 очолював кооператив «Праця» у м. Бучач (нині Терноп. обл.), активно співпрацював у місц. відділах т-в «Просвіта» й «Сокіл». Під час 1-ї світової війни заарешт. і ув'язнений як москвофіл, хоча не належав до москвофіл. партії. Після звільнення, про яке клопотався митрополит УГКЦ Андрей Шептицький, — цензор укр. кореспонденції при Червоному хресті у Відні. 1915–18 контролював правильність укладання контрактів на сезонні роботи з працедавцями Німеччини та Бельгії у таборі для укр. біженців і переселенців у м. Гмінд (Австрія). З проголошенням ЗУНР — заступник повіт. комісара у м. Перемишляни (Львів. обл.), за ін.

даними — воював в УГА. 1920–31 — нотаріус при повіт. старостві, 1933–39 — вїт гміни у м-ку Печеніжин (нині смт); під час 2-ї світової війни — нотаріус у м. Коломия (нині обидва — Івано-Фр. обл.). За переказами, заарешт. німцями і розстріляний у м. Краків (Польща) за допомогу євреям. Автор кн. «Чорна корчма», «Талергоф: спогади і документи» (1934), «Гмінд» (1935; обидві — Львів). Частину його спогадів 1915 публікувала г. «Репортер» (Станіслав, нині Івано-Франківськ).

Рекомендована література

1. Бучач і Бучаччина: Істор.-мемуар. зб. Нью Йорк; Лондон; Париж; Сідней; Торонто, 1972.

М. В. Савчук

Бібліографічний опис:

Маковський Василь / М. В. Савчук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60798>. — Останнє поновлення : 2023.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).